

Wymagania edukacyjne z religii dla klasy 2.

Szkoła Podstawowa im. Macieja Rataja w Małolicach

Podręcznik pt. *To jest mój Syn umiłowany*.

1. Przedmiotem oceny na lekcjach religii są wiadomości ucznia i zaangażowanie w procesie uczenia (aktywność ucznia na lekcjach religii oraz włączenie się w liturgiczne życie kościoła).
2. Uczeń w toku całego roku otrzymuje : oceny częściowe opisujące jego bieżącą pracę i zaangażowanie oraz dwie oceny główne : semestralną i roczną.
3. Wiedza ucznia na lekcjach religii podlega sprawdzaniu poprzez :
 - odpowiedź ustną
 - testy
 - karty pracy
 - aktywność na lekcji
 - prace dodatkowe
 - udział w konkursach
4. Uczeń katechizowany może być dodatkowo oceniany z aktywnego zaangażowania w liturgię wspólnoty kościoła, do której należy.
5. Uczeń zobowiązany jest systematycznie , starannie i estetycznie uzupełniać karty pracy z religii . Karty pracy przedmiotowe są sprawdzane są kilka razy w semestrze.
6. Ze względu na inną specyfikę nauczania lekcji religii niż pozostałe przedmioty szkolne nauczyciel może podwyższyć ocenę końcoworoczną uczniowi katechizowanemu za szczególną dojrzałą postawę chrześcijańską.

Plan wynikowy opiera się na jasno określonych wymaganiach programowych stawianych uczniom.

W zaproponowanym planie wynikowym nauczania religii osiągnięcia ucznia (wymagania) podzielono na dwa poziomy. Spełnienie wymagań podstawowych stanowi kryterium do wystawienia oceny dopuszczającej i dostatecznej, natomiast ponadpodstawowych – oceny dobrej, bardzo dobrej i ewentualnie celującej. W prezentowanej tabeli, wśród wymagań stawianych uczniowi, pojawia się sformułowanie „uczeń kojarzy”, ponieważ na poziomie edukacji wczesnoszkolnej uczeń nie musi odpowiadać ustnie (ani tym bardziej pisemnie) na wszystkie postawione pytania i problemy. Wystarczy, że potrafi kojarzyć pewne pojęcia i wydarzenia z odpowiednimi ilustracjami,

Dział w podręczniku	Ramy czasowe	Numer i temat lekcji	Treści nauczania z podstawy programowej	Wymagania szczegółowe zgodne z podstawą programową: podstawowe (P) i ponadpodstawowe (PP) Uczeń:
I. Jezus umiłowanym Synem Boga Ojca	wrzesień	1. W szkole mogę poznawać Pana Jezusa	– Listy, książki jako sposób przekazywania informacji między ludźmi. – Świat miejscem poznawania Boga. – Sposoby budowania relacji w szkole, w klasie. – Obietnica obecności Jezusa wśród nas – na zawsze. – Osoby, miejsca, rzeczy związane z nauką religii w klasie II. – Zasady obowiązujące w szkole i na lekcji. – Poznanie celu chodzenia do szkoły i na lekcje religii. – Elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.).	P: – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską; – wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole; – uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych przez wspólnotę szkolną; – charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej; – przestrzega zasad obowiązujących w szkole; – pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni.
				PP: – umie opowiedzieć o swym katechecie i odpowiednio zwrócić się do niego, np. przy powitaniu; – opowiada o spędzonych wakacjach; – potrafi powiedzieć, w jaki sposób Pan Bóg jest obecny na lekcji religii, w szkole.

		2. Poznajemy Pana Jezusa przez ludzi	– Bóg przemawia do nas poprzez ludzi: rodziców, dziadków w domu oraz nauczycieli, katechetów w szkole. – Sposoby postępowania przybliżające i oddalające nas od Boga. – Postać Jana Chrzciciela przemawiającego w imieniu Boga.	P: – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania; – charakteryzuje wspólnotę rodzinną; – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej.
				PP: – rozumie i opowiada, jak dawać Bogu miejsce w swoim życiu, jak o Nim świadczyć; – wyjaśnia, w jaki sposób i w jakich sytuacjach przemawia do niego Bóg w szkole, w domu.
		3. Z Panem Jezusem spotykam się na modlitwie	– Postawa Jezusa jako wzór modlitwy. – Jezus zawsze jest blisko nas i towarzyszy nam nieustannie w naszym życiu. – Podstawowe modlitwy chrześcijańskie. – Potrzeba codziennej modlitwy. – Jezus jako wzór przyjaciela.	P: – wyjaśnia, czym jest modlitwa; – wymienia najważniejsze formy modlitwy; – modli się w różnych sytuacjach życiowych; – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy; – modli się, biorąc przykład z Jezusa.
				PP: – jest otwarty na przyjaźń z Jezusem; – tłumaczy, dlaczego Jezus też się modlił, mimo że jest Bogiem; – wyjaśnia, dlaczego modlimy się przyjętymi formułami albo swoimi słowami.

		4. Czytając Pismo Święte, poznaję Pana Jezusa	- Pismo Święte jako sposób poznania Boga, podstawowe przesłanie i orędzie - „Bóg kocha człowieka”. - Postawa dobrego słuchacza. - Co znajduje się w Biblii?	P: - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte; - pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa; - uważnie słucha słów Pisma Świętego; - wyraża wdzięczność za Boże dary.
				PP: - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; - okazuje szacunek wobec Słowa Bożego; - wie i mówi, jaką postawę przyjąć, by usłyszeć Boga oraz drugiego człowieka; - tłumaczy, jakie znaczenie ma lektura Pisma Świętego w życiu każdego chrześcijanina.
		5. Pan Bóg chce, abyśmy czynili dobro i byli szczęśliwi	- Opowiadanie o stworzeniu świata i człowieka. - Biblijna historia upadku pierwszego człowieka. - Czym jest grzech? Na czym polegał grzech Adama? - Postawa posłuszeństwa wobec Boga.	P: - wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej; - wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i na czym polegał grzech pierwszych ludzi; - okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu.
				PP: - jest świadomy, że istnieje grzech, i przekonany o potrzebie jego unikania; - na podstawie tekstów biblijnych, np. o stworzeniu, uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra; - tłumaczy, skąd wzięło się na świecie zło.

		6. Pan Bóg obiecuje Zbawiciela	- Grzech pociąga za sobą potrzebę kary i odkupienia, naprawy zerwanej łączności, wspólnoty z Bogiem. - Bóg obiecał Zbawiciela, który weźmie na siebie ciężar naszych grzechów i uwolni nas od kary. - Kim jest prorok? - Postawa posłuszeństwa Bogu i ludziom.	P: - wyjaśnia pojęcia: „anioł”, „szatan”, „zbawienie”, „grzech”, „prorok”, „apostoł”; - omawia teksty mówiące o działaniu Boga przez proroków; - okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu; - pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej.
				PP: - wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem; - tłumaczy, że prorocy są zwiastunami Boskiej obietnicy zbawienia; - uzasadnia, jak ważną cechą u proroka i każdego człowieka świadczącego o Jezusie jest posłuszeństwo; - kojarzy biblijne prorockie zapowiedzi przyjścia Zbawiciela i opowiada o prorokach, którzy zapowiadają spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie.
		7. Jan Chrzciciel ostatni prorok Starego Testamentu	- Perykopa o chrzcie Jezusa w Jordanie. - Jezus umiłowanym Synem Ojca. - Postać Jana Chrzciciela. - Budowa Pisma Świętego – podział na Stary i Nowy Testament. - Cechy charakteru niezbędne u proroka. - Świadczyć o Bogu trzeba nie tylko słowami, ale również swoim zachowaniem i postawą.	P: - wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; - omawia tekst Ewangelii o chrzcie Jezusa w Jordanie; - nazywa dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara; - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - wymienia przykłady zależności wiary i postępowania.

				PP: – umie wyjaśnić, na czym polegała wyjątkowość Jana Chrzciciela; – podaje przykłady sytuacji z własnego życia, w których wie, że powinien ustąpić; – odróżnia posłuszeństwo od naiwnej uległości i wie, komu i kiedy nie można być posłusznym.
		8. Ewangelia – Dobra Nowina o Panu Jezusie	– Ewangelia jako Dobra Nowina o Zbawicielu, opowieść o Bogu, którą spisał człowiek pod natchnieniem Ducha Świętego. – Ewangelia jako osobiste wspomnienie prawdziwych wydarzeń. – Podział Biblii na Stary i Nowy Testament. – Autorzy Ewangelii. – Wyjątkowe znaczenie Ewangelii.	P: – omawia teksty mówiące o życiu i działaniu Jezusa; – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa; – okazuje szacunek wobec Słowa Bożego.
				PP: – potrafi poprawnie użyć terminów: „Ewangelia” i „Dobra Nowina”. Wyjaśnia, dlaczego są to synonimy; – opowiada, co jest treścią Ewangelii i dlaczego jest to najważniejsza część Biblii; – wymienia imiona i symbole czterech ewangelistów; – zna i wymienia podstawowe wydarzenia z życia Jezusa.

	początek października	9. Dzięki modlitwie różańcowej poznaję Pana Jezusa	- Czym jest różaniec i jak się go odmawia? - Postawa modlitwy – cierpliwość, skupienie i wyciszenie. - Różaniec jako naśladowanie modlitwy Maryi: „rozważania w swoim sercu”. - Różaniec – droga do głębszego poznania Jezusa i Maryi.	P: - uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych; - ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego, Najświętszego Serca Pana Jezusa i Maryi; - okazuje cześć, wdzięczność i szacunek wobec Jezusa oraz Matki Najświętszej. PP: - umie samodzielnie odmawiać różaniec; - potrafi podać przykłady tajemnic i poszczególnych części różańca; - wie i tłumaczy, dlaczego różaniec jest modlitwą maryjną i co z tego wynika; - opowiada, dlaczego różaniec jest pomocą w poznawaniu Pana Jezusa i dlaczego uczy słuchać i rozumieć Boga.
	październik	10. Pan Jezus jest obecny w wydarzeniach roku liturgicznego	- Okresy, święta i uroczystości roku liturgicznego. - Znaczenie różnych okresów roku liturgicznego i sens ich obchodzenia. - Wyjaśnienie potrzeby nawyku systematycznej modlitwy. - Obowiązek uczestnictwa we Mszy Świętej w każdą niedzielę i święto.	P: - wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; - wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; - wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych; - dostrzega i opisuje wartość udziału w liturgii, zwłaszcza w niedzielnej Mszy Świętej; - świadomie uczestniczy w liturgii poprzez pobożne wykonywanie znaków i gestów.

				PP: – potrafi wyjaśnić, dlaczego powinniśmy codziennie się modlić, uczestniczyć we Mszy Świętej w niedziele i święta; – jest bardziej świadomy przebiegu liturgii Mszy Świętej dzięki rozumieniu znaczenia roku liturgicznego, koloru ornatu oraz dzięki poznaniu różnych elementów liturgii; – wyrabia w sobie nawyk regularnej modlitwy.
		11. Święty Józef ziemski ojciec Pana Jezusa	– Postać św. Józefa – ziemskiego ojca Jezusa. – Znaczenie rodziny w życiu dziecka z wyszczególnieniem roli ojca. – Józef jako biblijny wzór mężczyzny.	P: – wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny i bliskich; – stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie; – ufa Bogu i chce odpowiadać na Boże wezwanie; – stara się być uczciwy i prawdomówny; – okazuje zaufanie Bogu; – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych. PP: – opowiada o postaci Świętego Józefa; – wyraża wdzięczność Bogu za swojego ziemskiego ojca; – zwraca uwagę na rolę różnych osób w życiu Jezusa – w tym na rolę św. Józefa: Bóg zaprasza człowieka do współpracy przy dziele Zbawienia.

druga część grudnia przed Bo- żym Naro- dzeniem	12. Dziękujemy, że Syn Boży stał się czło- wiekiem	- Co mówi Pismo Święte o Bożym Narodzeniu? - Dlaczego Bóg stał się człowiekiem? - Rodzice Jezusa jako wzór wrażliwości na głos Boga i posłuszeństwa Jego Słowu. - Tradycje bożonarodzeniowe. - Postawa posłuszeństwa, modlitwy i gotowości do działania zgodnie z wolą Bożą.	P: - pielęgnuje w swoim życiu osobistym i rodzinnym zwyczaje świąteczne; - okazuje szacunek dla tradycji; - wyraża wiarę, zaufanie oraz radość z narodzenia Chrystusa; - wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; - uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia.
			PP: - potrafi powiedzieć, w jaki sposób można okazać wdzięczność Jezusowi za Jego wcielenie; - rozumie i tłumaczy sens przyjścia na świat Jezusa w ubóstwie; - zna zwyczaje bożonarodzeniowe, stara się obdarowywać innych; - zna i relacjonuje ewangeliczny opis narodzenia Jezusa.

II. Jezus moim Przyjacielem	koniec grudnia po lekcji 12 lub między 1 a 6 stycznia, w zależności od kalenda- rza danego roku szkolnego	13. Mędrcy ze Wschodu rozpoznają Zbawiciela w Panu Jezusie	– Postaci Mędrców ze Wschodu jako wzór postawy poszukiwania Boga. – Jezus objawia się najpierw prostym, ubogim pastuszkom. – Bóg pragnie pociągnąć za sobą każdego człowieka – bogatego i biednego. – Symbolika darów złożonych przez Mędrców. – Tradycje związane ze świętem Objawienia Pańskiego.	P: – pogłębia więź z Chrystusem narodziłym; – okazuje szacunek dla tradycji; – okazuje wdzięczność Jezusowi.
	przed 2 lutym albo wcześniej, a potem powrócić do zrealizowa- nego już tematu	14. Pan Jezus zna moje obowiązki	– Biblijny tekst o ofiarowaniu Jezusa w świątyni. – Postaci Symeona i prorokini Anny. – Rodzice Jezusa – i później sam Jezus – postępują zgodnie z żydowskimi zwyczajami i prawem. – Jezus wraz z nami odczuwa radość, smutek, przeżywa nasze zwycięstwa i upadki – jest z nami jako nasz przyjaciel. – Znaczenie sumienności w wykonywaniu swoich obowiązków oraz wspierania bliźnich w potrzebie.	PP: – poznaje i śpiewa kolędę „Mędrcy świata, monarchowie”, wyjaśnia jej treść; – wyjaśnia znaczenie napisu: K+M+B... i darów Mędrców; – zna i potrafi streścić ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców; – umie opowiedzieć, jak obchodzimy uroczystość Trzech Króli. P: – wyraża przekonanie o prawdziwości słów Ewangelii; – okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu; – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską.

				PP: – rozumie i wyjaśnia, dlaczego ważne jest sumienne wykonywanie swoich codziennych obowiązków; – wie i opowiada, co zawdzięczamy ludziom starszym i czego możemy się od nich nauczyć; – umie opowiedzieć, jak obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pańskiego.
	paździer- nik, listopad	15. Życie Pana Jezusa w Nazarecie	– Biblijne teksty dotyczące życia ukrytego Jezusa. – Religijne znaczenie codzienności i starannego wypełniania swoich zadań, obowiązków – Jezus poprzez wcielenie i bycie członkiem rodziny uświęcił życie rodzinne. – Miejscowości związane z dzieciństwem Jezusa.	P: – wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; – uważnie słucha słów Pisma Świętego; – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom.
				PP: – zwraca się do Boga z zaufaniem i chętnie podejmuje trud codziennej służby Bogu i bliźniemu; – zna i ogólnie streszcza ewangeliczne fragmenty opisujące życie Jezusa w Nazarecie.

	16. Pan Jezus nam towarzyszy	- Jezus nam towarzyszy i obiecuje pomoc w przeżywaniu każdego trudu, choroby, wysiłku lub trudnego wyzwania – jeśli tylko się tego podejmiemy i zwrócimy do Jezusa. - Potrzeba wiary, która kieruje nas do Jezusa w każdej przeciwności, jaka nas dotyka. - Potrzeba wdzięczności za wszelkie dary i powodzenia, jakie nas spotykają w życiu. - Przykłady modlitw w różnych codziennych sytuacjach.	P: - wskazuje teksty przykładowych modlitw w różnych okolicznościach życia; - wyjaśnia, na czym polegają wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego; - okazuje wdzięczność Jezusowi. PP: - rozumie i tłumaczy potrzebę zwracania się w modlitwie do Boga w różnych sytuacjach życia; - podaje przykłady darów, jakie otrzymał w życiu od Boga i formułuje modlitwę dziękczynną; - tłumaczy i opowiada, jaka powinna być postawa chrześcijanina, gdy ma do wykonania trudne zadanie lub gdy doświadcza nieszczęścia – podaje przykłady takich sytuacji z życia i reakcji na nie.
--	------------------------------	--	---

		17. Pan Jezus moim Przyjacielem	- Jezus we wszystkim, oprócz grzechu, jest do nas podobny. - Dzięki temu, że jest do nas podobny, że przeżył to, co przeżywają ludzie, mamy pewność, że jest dla nas prawdziwym przyjacielem – rozumiejącym, współczującym, wspierającym. - Zasada bycia uczniem Jezusa – czynienie dobra i miłość bliźniego; czasem jest to trudne, lecz Jezus obiecuje nam swoją pomoc, pokój i prowadzenie. - Na czym polega przyjaźń? - Cechy przyjaźni z Jezusem i między ludźmi.	P: - podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu; - jest życzliwy i koleżeński wobec rówieśników; - jest wrażliwy na krzywdę innych; - wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską.
				PP: - wyjaśnia, na czym polega postawa ucznia Jezusa; - wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa; - rozumie i tłumaczy, że Jezus stał się człowiekiem, aby się do nas zbliżyć i zostać naszym przyjacielem.
	przed 1 listopada	18. Czcimy wszystkich świętych – przyjaciół Pana Jezusa w niebie	- Człowiek wobec innych i wobec samego siebie, swego powołania do świętości – przyjaźni z Jezusem. - Znaczenie 1 i 2 listopada w roku liturgicznym, chrześcijańska celebracja tych dni. - Życie i działanie wybranych świętych i błogosławionych, zwłaszcza bł. ks. Ignacego Kłopotowskiego.	P: - wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego lub uroczystości i wspomnienia – 1 XI, 2 XI; - wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; - wyraża pragnienie bycia świętym; - modli się za zmarłych.

				PP: – opowiada o życiu bł. ks. I. Kłopotowskiego; – wymienia, w jakich dziedzinach ten warszawski błogosławiony organizował pomoc dla dzieci, ubogich, potrzebujących.
	grudzień, styczeń	19. Pan Jezus nas naucza	– Jezus nas naucza. – Publiczna działalność Jezusa. – Jezus wypełniał swoje posłannictwo, głosząc naukę daną Mu przez Ojca, mówiąc, jak należy czynić, by dostąpić zbawienia. – Bogu zależy na każdym z nas, dlatego posługuje się wydarzeniami oraz osobami, aby do nas dotrzeć. – Każdy człowiek ma jednak wolną wolę i musi podjąć decyzję, czy przyjmie Bożą naukę. – Bóg wie, co dla nas najlepsze i pragnie tego dla nas.	P: – wyjaśnia pojęcie wolności; – uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu; – angażuje się w poznawanie życia i nauczanie Jezusa.
				PP: – wskazuje miejsca, gdzie może usłyszeć naukę Jezusa oraz wymienia osoby z otoczenia, które mogą pomóc mu zrozumieć Pismo Święte; – rozumie i tłumaczy, że Bóg pragnie największego dobra dla każdego z nas, ale to my musimy pozwolić Bogu działać, przyjmując i wypełniając Jego naukę; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o publicznej działalności Jezusa.

		20. Czego uczył Pan Jezus?	- Wybrane treści nauki Jezusa: przykazanie o miłości nieprzyjaciół, przebaczenia bliźniemu, okazywanie miłosierdzia itp. - Jezus nauczał każdego, kto do Niego przyszedł, ale niektóre trudniejsze prawdy wyjaśniał tylko Apostołom; czasem też przychodził do pojedynczych ludzi i ich nauczał, jeśli tego potrzebowali. - Fragmenty Ewangelii dotyczące nauczania, życia i cudów Jezusa. - Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa.	P: - omawia teksty mówiące o nauczycielskiej działalności Jezusa; - pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa.
				PP: - wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca; - na podstawie wybranych tekstów biblijnych opowiada o publicznej działalności Jezusa; - sięga po Pismo Święte i samodzielnie poznaje naukę Jezusa.
		21. Jak słucham Pana Boga? Przypowieść o siewcy	- Wybrane przypowieści – szczególnie przypowieść o siewcy. - Właściwa postawa podczas modlitwy i słuchania Bożego Słowa: wyciszenie, skupienie, posłuszeństwo, modlitwa do Ducha Świętego – Bóg przemawia w ciszy. - Cnoty – owoce wiary, modlitwy i słuchania Bożego Słowa. - Elementy liturgii Mszy Świętej.	P: - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - wyjaśnia, czym jest modlitwa; - omawia wybrane przypowieści Jezusa.

				PP: – opisuje prawidłową postawę modlitewną, zwłaszcza w czasie słuchania Bożego Słowa; – wymienia osoby z otoczenia, którymi Bóg może posługiwać się w przemawianiu do nas swoim Słowem; – okazuje zapał w dążeniu do cnót, rozwijaniu ich.
		22. Abraham – ufność i posłuszeństwo	– Historia, podstawowe fakty z życia Abrahama i miejsca związane z nim. – Postawa posłuszeństwa i zaufania Bogu. – Bóg zawsze dotrzymuje obietnic.	P: – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; – okazuje posłuszeństwo Bogu; – ufa Bogu, który jest Dobrem, i naśladuje Go w Jego dobroci.
				PP: – poznaje i opowiada podstawowe fakty z życia Abrahama; – nazywa sytuacje w życiu codziennym, które wymagają zaufania Bogu i ludziom, słuchania Go i dania Mu odpowiedzi.
		23. „Mów, Panie, bo słucham”	– Biblijna postać proroka Samuela i historia powołania Samuela. – Charakterystyka postawy posłuszeństwa Bogu i wrażliwości na Jego Słowo do nas. – Bóg mówi do nas poprzez ludzi – rodziców, dziadków, katechetów – ale możemy ślady Jego obecności odnaleźć również w pięknie przyrody. – <i>Akt nadziei.</i>	P: – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; – poszukuje dobra i unika zła, wzorując się na postaciach biblijnych i świętych; – okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu.

				PP: - zdaje sobie sprawę, że z różnych stron płyną do niego propozycje, zachęty do dobrego albo pokusy, oraz że od jego wyboru zależy, czy pójdzie ścieżką dobra, czy zła – odróżnia głos Boga od głosu człowieka; - zna i krótko streszcza historię rozmowy Samuela z Bogiem.
	tuż przed rozpoczęciem Adwentu	24. Maryja wzorem słuchania i wypełniania woli Bożej	- Biblijna historia zwiastowania. - Podział roku liturgicznego i symbolika okresu Adwentu – roratka, wieniec adwentowy. - Maryja wzorem słuchania i podążania za Słowem Bożym.	P: - wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; - charakteryzuje modlitwę Maryi; - wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi.
				PP: - wymienia symbole adwentowe; - wie i tłumaczy, dlaczego dla Boga nie ma nic niemożliwego; - zna i wyjaśnia sens Adwentu; - umie nazwać trudne sytuacje w życiu, które wymagają specjalnej Bożej interwencji – mówi o szukaniu woli Bożej, o próbie jej zrozumienia.
	lutu, marzec	25. Pan Jezus uzdrawia, czyni cuda	- Wybrane opisy cudów Jezusa. - Jezus uzdrawia. - Jezus naucza o konieczności wiary i wdzięczności Bogu za otrzymane dary i łaski. - Bóg jest Panem praw przyrody – jedyne ograniczenie Jego wszechmocy stanowi nasz brak wiary.	P: - omawia teksty mówiące o działaniu Boga; - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; - wymienia przykłady zależności wiary i postępowania.

				PP: – umie opowiedzieć, co to jest cud, kiedy i dlaczego się wydarza; – zna wybrane ewangeliczne opisy cudów Jezusa; – wyjaśnia konieczność wiary, by Bóg uczynił cud, i potrzebę wdzięczności za otrzymane cuda i łaski.
		26. Modlitwa Pana Jezusa	– Bóg zawsze wysłuchuje naszych modlitw i spełnia nasze prośby – czasem nie tak, jak się tego spodziewamy, lecz zawsze z największą korzyścią dla nas – Bóg wie, co dla nas najlepsze. – Potrzeba wiary, cierpliwości, ufności i otwartości na Bożą wolę podczas modlitwy. – Co Jezus mówi o modlitwie? – najważniejsze cechy modlitwy Jezusa. – Modlitwa Jezusa – skuteczność modlitwy.	P: – wyjaśnia, czym jest modlitwa; – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy; – podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej); – podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.).
				PP: – z zaufaniem i wiarą zwraca się do Boga w modlitwie; – wyjaśnia, że Bóg jest dla nas jak dobry, kochający Ojciec, który zawsze słucha nas z miłością.

		27. Pan Jezus przebacza grzechy	- Jezus, uzdrawiając z chorób ciała, uzdrawiał z czegoś znacznie gorszego - z chorób ducha, odpuszczając grzechy (Jezus przebacza grzechy). - Wybrane fragmenty Pisma Świętego dotyczące przebaczenia grzechów przez Jezusa. - Negatywny wpływ popełnionego zła na człowieka. - Treść <i>Modlitwy Pańskiej</i>.	P: - podaje z pamięci tekst <i>Modlitwy Pańskiej</i>; - kojarzy, czym jest sakrament pokuty i pojednania; - wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania; - pragnie spotykać się z Chrystusem przebacającym. PP: - znając szkodliwość popełnionego zła, stara się unikać go za wszelką cenę; - omawia schemat i klasyfikuje wezwania <i>Modlitwy Pańskiej</i> odnoszące się do Boga i do człowieka; - wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa.
III. Jezus moim Królem		28. Pan Jezus naucza o miłosiernym Ojcu	- Przypowieść o miłosiernym ojcu oraz o zagubionej drachmie. - Bóg jest miłosierny i czeka na powrót każdego człowieka, aby móc mu przebaczyć i go obdarować. - Bogu bardzo zależy na każdym z nas, wytrwale nas szuka i zaprasza do powrotu do Niego każdego, nawet najgorszego, grzesznika. - Publiczna działalność Jezusa – nauczanie w przypowieściach. - Pojęcie nawrócenia. - Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa pokuty.	P: - wymienia przejawy Bożego miłosierdzia; - uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu; - okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości.

				PP: – tłumaczy swoimi słowami, czym jest nawrócenie; – wyjaśnia pojęcie Bożego miłosierdzia; – wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca.
		29. Miłosierny Bóg odpuszcza nam grzechy	– Ustanowienie i symbolika sakramentu pokuty. – Sposoby walki z pokusami. – Jezus miłosierny odpuszcza nam nasze wszystkie grzechy za każdym razem, gdy w skrusze serca zwrócimy się do Niego o przebaczenie w sakramencie pokuty.	P: – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania; – wymienia sposoby walki z grzechem; – wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania.
				PP: – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania; – potrafi rozpoznawać pokusy i podejmuje wysiłek walki z nimi.
		30. Pan Jezus jest z nami w sakramentach świętych	– Jezus zbawia – sakramenty święte. – Sakramenty święte jako widzialny znak obecności i działania Boga. – Charakterystyka poszczególnych sakramentów Kościoła katolickiego i ich symboli.	P: – przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem; – wymienia sakramenty święte; – wyraża przekonanie o obecności Chrystusa w sakramentach i chce je przyjmować.
				PP: – umie wyjaśnić sens posługiwania się różnymi znakami na co dzień, podaje przykłady; – omawia symbole poszczególnych sakramentów; – wie i wyjaśnia, jakie są podstawowe skutki przyjmowania sakramentów.

		31. Sakramenty chrztu i bierzmowania	– Podstawowe znaczenie sakramentów chrztu i bierzmowania. – Symbolika towarzysząca sakramentom chrztu i bierzmowania oraz warunki, okoliczności ich przyjmowania. – Skutki chrztu i bierzmowania. – Czym jest łaska uświęcająca?	P: – wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych; – wyraża przekonanie o obecności Chrystusa w sakramentach i chce je przyjmować; – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła; – pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej.
				PP: – umie wyjaśnić podstawowe znaczenie sakramentów chrztu i bierzmowania; – opowiada, kto i kiedy może przyjąć te sakramenty; – potrafi wskazać skutki przyjęcia sakramentów chrztu i bierzmowania.
		32. Sakramenty uzdrowienia	– Symbolika i znaczenie sakramentów pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych. – Okoliczności i skutki przyjęcia omawianych sakramentów. – Bóg jest blisko nas w naszym codziennym życiu i hojnie nas obdarza; jest zawsze gotowy wesprzeć nas w cierpieniu i wybaczyć nam nasze przewinienia.	P: – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania; – dokonuje refleksji nad swoim postępowaniem, wyraża żal za grzechy; – pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym.
				PP: – potrafi wskazać skutki przyjęcia sakramentów pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych; – wyraża wdzięczność Bogu za objawienie się w sakramentach uzdrowienia.

		33. Małżeństwo i kapłaństwo – Pan Bóg troszczy się o nas	– Znaczenie i symbolika sakramentów kapłaństwa i małżeństwa. – Powody, okoliczności oraz skutki przyjęcia tych sakramentów. – Czym jest powołanie? – Świętość własna i bliskich celem każdego z nas.	P: – przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem. PP: – umie wyjaśnić podstawowe znaczenie sakramentów małżeństwa i kapłaństwa; – opowiada kto, kiedy i w jakim celu może przyjąć te sakramenty; – potrafi wskazać skutki przyjęcia sakramentów małżeństwa i kapłaństwa.
	w okolicy uroczystości Chrystusa Króla Wszystkich Świata – koniec roku liturgicznego	34. Jezus Chrystus Królem	– Jezus prawdziwym Królem nieba i ziemi (Jezus Chrystus Królem). – Jezus jest Królem dobrym i miłosiernym, nie uciska swoich poddanych, tylko oddaje za nich życie i służy im. – Na czym polega Królestwo Boże? Co czynić, by stać się dziedzicem Bożego Królestwa? – Biblijna historia rozmnożenia chleba oraz umycia nóg uczniom.	P: – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka i w jaki sposób Jezus króluje; – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; – podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu.
				PP: – wyjaśnia różnice między panowaniem ziemskim człowieka a boskim panowaniem Jezusa; – streszcza swoimi słowami biblijną historię rozmnożenia chleba oraz scenę umycia nóg uczniom i wyjaśnia, w jaki sposób ukazują one, jakim Królem jest Jezus; – wymienia uczynki i postawy godne naśladowcy Jezusa.

kwiecień lub wcześniej w zależności od daty Wielkanocy w danym roku	35. Śmierć i zmartwych- wstanie Chrystusa	– Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa – wybrany fragment Ewangelii. – Jezus przez całe życie czynił ludziom tylko dobro; umarł niewinnie, aby ukazać nam nieskończoną miłość Boga do człowieka i aby każdy cierpiący człowiek mógł być pewny, że Bóg zna nasze cierpienia i nam w nich towarzyszy. – Znaczenie zmartwychwstania Jezusa. – Symbolika sądu nad Chrystusem, Drogi krzyżowej, krzyża, pustego grobu oraz ukazania się zmartwychwstałego Jezusa uczniom.	P: – wymienia najważniejsze okoliczności śmierci i zmartwychwstania Jezusa; – wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary; – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa.
			PP: – wie, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym dniem roku liturgicznego; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o śmierci, zmartwychwstaniu Jezusa; – uzasadnia/wyjaśnia zbawczy sens śmierci Jezusa.
	36. Pan Jezus przyjdzie powtórnie	– Powtórne przyjście Pana. – Pan Jezus zmartwychwstał i na zawsze pozostając człowiekiem, przyjdzie powtórnie na ziemię, aby objawić nam pełną prawdę o nas, ostatecznie uwolnić nas od działania zła i zabrać nas do siebie. – Bóg nie przychodzi, aby nas sądzić – to my sami skazujemy się na potępienie, żyjąc daleko od Boga i nie przestrzegając Jego nauczania.	P: – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o powtórным przyjściu Pana Jezusa; – stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana.
			PP: – wyjaśnia, na czym polega wieczne potępienie człowieka; – tłumaczy, co to znaczy, że Bóg jest Miłością.

IV. Królestwo Jezusa – królestwem miłości		37. Królestwo Boże jest wśród nas	– Prawda o Królestwie Bożym, iż nie jest z tego świata, lecz na tym świecie ma swój początek, jest obecne wszędzie tam, gdzie panuje miłość do Boga i człowieka. – Kościół królestwem Jezusa. – Ukazanie obecności Jezusa w ziemskim Kościele. – Różnica między kościołem a Kościołem. – Duch Święty w życiu Kościoła. – Dbanie o miłość jako najważniejszy akt w życiu chrześcijanina – do nauki miłości potrzebny jest każdemu drugi człowiek. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – Duch Święty – Duch pocieszenia i odwagi. – Jakim działaniem sprawiamy, że Królestwo Boże panuje w naszych sercach? – cnoty chrześcijanina.	P: – opowiada o misji Kościoła; – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa i zesłaniu Ducha Świętego; – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących, zgromadzonych przez Boga; – uzasadnia, że słuchanie Słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie.
		38. Misyjna działalność Kościoła Pana Jezusa	– Nakaz misyjny Jezusa – każdy wierzący powinien świadczyć swoim zachowaniem o swojej wierze i miłości do Boga. – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Misyjna działalność Kościoła – kim jest misjonarz? – Powszechność Bożego planu zbawienia. – Symbolika światła. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem.	PP: – charakteryzuje swoimi słowami Ducha Świętego; – wyjaśnia, że Chrystus założył swoje Królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele; – rozróżnia i pokazuje różnice między terminem „Kościół” a „kościół”.
				P: – wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza; – wskazuje, w jaki sposób dziecko może wspierać prace misjonarza; – modli się za misje i misjonarzy; – podaje przykłady uczynków miłosierdzia;

				PP: - wyjaśnia pojęcie „apostoł”; - tłumaczy, że Bóg pragnie, by każdy człowiek – z każdego kraju i kontynentu – poznał Jego Słowo, i chce, żebyśmy Mu w tym pomogli; - uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa; - zachowuje szacunek do człowieka.
		39. Uczeń Pana Jezusa dba o dobro bliźniego	- Nauka miłości jako cel życia chrześcijanina. - Ćwicząc się w miłości, jesteśmy uczniami Jezusa i podążamy Jego drogą. - Istota miłości – na czym polega postawa miłości do drugiego człowieka? - uczynki miłości. - Potrzeba świadczenia uczynkami o naszej wierze. - Chrześcijański obowiązek miłości bliźniego.	P: - omawia uczynki miłosierdzia; - wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego”; - uzasadnia wartość każdego człowieka; - charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni.
				PP: - wymienia sytuacje i uczynki, w jakich okazuje miłość do drugiego człowieka; - wyraża wdzięczność za dar miłości, jaki otrzymał od rodziców i innych członków rodziny, a także od samego Boga; - dba o osoby, które kocha.

		40. Skąd wiemy, jak postępować? Dekalog i nauczanie Pana Jezusa	- Czym jest Dekalog – drogowskaz na drodze czynienia dobra. - Jak brzmi Dziesięć Przykazań? - Przykazanie miłości. - Postać Mojżesza. - Źródła moralności: Dekalog i nauczanie Jezusa.	P: - wymienia przykazania Boże, pamięta Dekalog; - wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych; - uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; - potrafi wymienić postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom.
				PP: - opowiada, kim był Mojżesz; - tłumaczy, czym jest przykazanie miłości i jego związek z Dekalogiem.
		41. Królestwo Pana Jezusa – droga nawrócenia i wdzięczności	- Wszyscy jesteśmy grzeszni i potrzebujemy nawrócenia. - Historia powołania celnika Mateusza. - Konieczność łaski do zbawienia. - Czym jest i na czym polega nawrócenie? Co sprzyja postanowieniu poprawy i zmianie życia? - Bóg pomaga nam w pokonywaniu słabości i zwracaniu się ku dobru.	P: - uzasadnia konieczność łaski Bożej dla zbawienia; - umie opowiedzieć o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie; - odróżnia dobro od zła; - uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu.
				PP: - wie i tłumaczy, że nawrócenie oznacza zmianę życia na lepsze, zwrócenie się do Boga; - potrafi sformułować swoje postanowienie poprawy.

	tuż przed Środą Popielcową	42. Jezus Król chce każdego odnaleźć	- Charakterystyka Środy Popielcowej i Wielkiego Postu. - Czym jest post? - Konieczność łaski do zbawienia. - Przykłady wyrzeczeń i postanowień wielkopostnych. - Nabożeństwa Drogi krzyżowej, Gorzkich żali, rekolekcje. - Pojęcia: „jałmużna”, „zadośćuczynienie”, „nawrócenie”.	P: - wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; - uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi krzyżowej i Gorzkich żali; - uzasadnia konieczność łaski Bożej dla zbawienia. PP: - umie wyjaśnić wagę obchodów Środy Popielcowej i Wielkiego Postu, udziału w nabożeństwach wielkopostnych i rekolekcjach; - wymienia przykłady postanowień wielkopostnych i objaśnia ich sens.
	na początku Wielkiego Postu	43. Królowanie Pana Jezusa to droga ofiarniej miłości	- Nabożeństwo Drogi krzyżowej – sens i treść. - Ewangeliczna prawda o męce Pana Jezusa. - Modlitwa <i>Któryś za nas cierpiat rany...</i>	P: - uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi krzyżowej; - wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary; - ukazuje związek nabożeństw ze zcją do Jezusa ukrzyżowanego; - okazuje miłość bliźniego na wzór miłości Serca Jezusowego, wynagradza za grzechy.

				PP: – modli się <i>Któryś za nas cierpiał rany...</i> ; – wymienia stacje Drogi krzyżowej; – na podstawie wybranych tekstów biblijnych podaje przykłady miłości Jezusa.
	tydzień przed Wielkim Tygodniem	44. Pan Jezus ofiarowuje samego siebie	– Wielki Tydzień – Niedziela Palmowa, Triduum Paschalne: znaczenie, symbolika, sposób obchodzenia przez chrześcijan. – Prawda wiary: Bóg miłosierny wydaje swojego Syna, by z miłości do nas odkupił nasze winy i zdobył dla nas życie wieczne. – Zwyczaje związane z Wielkim Tygodniem. – Ewangeliczne historie: Ostatnia Wieczerza, ustanowienie Eucharystii, śmierć Jezusa na krzyżu.	P: – uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy – Paschy Jezusa; – wylicza i omawia dni Triduum Paschalnego; – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary.
				PP: – tłumaczy, czym jest i z czego składa się Wielki Tydzień; – wyjaśnia znaczenie Triduum Paschalnego w roku liturgicznym oraz wymienia sposoby i zwyczaje jego obchodzenia; – w pogłębiony sposób przeżywa wydarzenia Wielkiego Tygodnia.

	przed Wielkanocą – w Wielkim Tygodniu	45. Pan Jezus zmartwych- wstał Król	– Wielkanoc – znaczenie, symbolika, sposób obchodzenia, tradycje. – Eucharystia jako pamiątka ofiary i zmartwychwstania Jezusa. – Okresy roku liturgicznego. – Czym jest pascha? – Męka i śmierć Chrystusa zapowiedziane przez proroków w Pismach.	P: – uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy; – wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami i świętami kościelnymi; – wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa; – wyraża wiarę, zaufanie oraz radość ze zmartwychwstania Chrystusa.
				PP: – własnymi słowami streszcza ewangeliczne opisy męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa; – wyraża wdzięczność za odkupienie.
V. Jezus zaprasza mnie do pracy w swoim królestwie	maj, czerwiec	46. W królestwie Pana Jezusa dbam o moje sumienie	– Czym jest sumienie? – Czym jest i z czego składa się rachunek sumienia? Kiedy należy go robić? – Uczynki przydatne w kształtowaniu dojrzałego i wrażliwego sumienia. – Postaci św. Jana Bosko i św. Dominika Savio. – Wolność i wybory człowieka. – Sumienie i jego formacja. – Człowiek wobec siebie, pielęgnacja swego sumienia.	P: – wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie; – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie; – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i Słowem Bożym w dokonywaniu wyborów.
				PP: – używa świadomie tekstu modlitwy spowiedzi powszechnej.

		47. Przyjaźń Pana Jezusa pomaga mi dobrze wybierać	- Jezus jako przyjaciel i ktoś, kto najlepiej wie, co dla mnie najlepsze i jak mam postępować, by moje czyny przyniosły dobro. - Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. - Pojęcie wolności. - Czym jest sumienie i jak je kształtować?	P: - wyjaśnia pojęcie wolności; - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie.
				PP: - traktuje Jezusa jak najbliższego przyjaciela; - w sytuacjach wymagających podjęcia decyzji zwraca się do Jezusa z prośbą o wskazanie drogi postępowania.
		48. Przykazania kościelne - budujemy Królestwo Boże	- Treść i znaczenie przykazań kościelnych. - Sens podejmowania wyrzeczeń z miłości do Jezusa. - Symbolika piątku jako dnia, w którym umarł Chrystus.	P: - uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; - wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu; - podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu; - dostrzega i docenia wartość udziału w liturgii.
				PP: - wymienia przykazania kościelne i wyjaśnia ich znaczenie; - chętnie przestrzega przykazań kościelnych; - tłumaczy znaczenie słów: „post”, „pokuta”, „jałmużna”.

	49. Eucharystia – pomoc w rozwijaniu Królestwa Bożego	– Nauka Jezusa o Eucharystii – o spożywaniu Chleba z nieba. – Symbolika, znaczenie i rola Eucharystii w Kościele. – Jezus jest realnie obecny podczas każdej Eucharystii. – Jak zachowywać się w kościele?	P: – wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych; – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem, aby budować Jego królestwo; – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w Słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami chleba i wina, w sakramentach; – dostrzega i docenia wartość udziału w liturgii. PP: – poznaje i streszcza nauczanie Jezusa o chlebie, w którym Jezus zawarł naukę o mocy Boga i zapowiedział, że da wszystkim nowy Pokarm na życie wieczne; – wyjaśnia znaczenie chleba w ludzkim życiu; – umie powiedzieć, dlaczego Msza Święta jest ucztą.
--	--	---	---

		50. Jesteśmy posłani do pracy w królestwie Pana Jezusa	– Eucharystia – źródło łask, wiary i sił dzięki realnej obecności Chrystusa. – Bóg posyła nas, byśmy budowali Jego królestwo – świadczymy światu swoimi czynami o Jezusie. – Dobre uczynki: pogłębianie relacji z Jezusem i dawanie innym świadectwa swojej wiary.	P: – wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych; – wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła; – wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; – wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: np. klasowe, rodzinne, parafialne.
				PP: – wyjaśnia znaczenia wezwania kapłana na końcu Mszy Świętej: „Idźcie w pokój Chrystusa”; – modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi.
		51. Przestrzegamy reguł królestwa Pana Jezusa	– Treść przykazań Bożych i kościelnych. – Pojęcia: „prawda”, „łaska”, „sumienie”, „wola”. – Bóg jest obecny w Kościele i pomaga nam w podążaniu za Jego Słowem. – Jezus nakazuje nam miłować bliźniego, szanować i troszczyć się o niego – ponieważ jest On obecny w drugim człowieku.	P: – wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu; – uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; – wymienia postawy wpływające z uczestnictwa w Eucharystii.
				PP: – wyjaśnia pojęcie łaski Bożej, sumienia, woli; – odnajduje Jezusa w drugim człowieku.

VI. Jezus daje Ducha Świętego	przed uro- czystością Wniebo- wstąpienia	52. Pan Jezus wstąpił do nieba i teraz nas posyła do ludzi	- Wniebowstąpienie Chrystusa i zapowiedź powtórnego przyjścia. - Ewangeliczny nakaz misyjny. - Rzeczy ostateczne człowieka. - Znaczenie i obchody uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego.	P: - uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa; - na podstawie tekstów biblijnych opowiada o powtórnym przyjściu Pana Jezusa; - recytuje <i>Wyznanie Wiary</i>; - stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana.
				PP: - zna i własnymi słowami streszcza biblijny opis ostatniego spotkania Jezusa z apostołami i nakaz misyjny; - wie i objaśnia, kiedy Jezus powrócił do nieba i jak obchodzimy pamiątkę tego wydarzenia.
	przed uro- czystością Zesłania Ducha Świętego	53. Duch Święty darem Pana Jezusa	- Duch Święty – Trzecia Osoba Trójcy Świętej. - Duch Święty – źródło odwagi, pokoju, umiejętności, pocieszenia, zjednoczenia i poznania Boga. - Biblijna historia o zesłaniu Ducha Świętego. - Duch Święty darem Jezusa. - Symbolika związana z Duchem Świętym. - Duch Święty buduje wspólnotę Kościoła. - Duch Święty udziela darów wspólnocie. - Dary Ducha Świętego trzeba pomnażać dla dobra wspólnego.	P: - wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; - jest otwarty na działanie Ducha Świętego.

			PP: – wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa; – opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła; – streszcza prostymi słowami biblijny opis zesłania Ducha Świętego – to dar Jezusa dla uczniów i początek działalności Kościoła.
przed 3 maja	54. Matka Pana Jezusa naszą Królową	– Maryja naszą Królową, wzorem mądrości, piękna, wiary i dobroci. – <i>Litania loretańska</i> oraz <i>Apel Jasnogórski</i> : treść i znaczenie. – Maj – miesiąc Maryi. – Maryja wzorem relacji z Jezusem i naszą orędowniczką u Syna.	P: – wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych; – wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi.
			PP: – uczy się modlitwy <i>Apel Jasnogórski</i> ; – poznaje <i>Litanie loretańską</i> i wie, jakie jest znaczenie nabożeństwa majowego.
przed Uroczystością Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej	55. Boże Ciało – w Eucharystii Pan Jezus jest zawsze blisko	– Jezus jest zawsze obecny w każdej Mszy Świętej oraz w Najświętszym Sakramencie. – Uroczystość Bożego Ciała – znaczenie i obchody. – Pojęcia: „adoracja”, „tabernakulum”, „monstrancja”, „schola”, „bielanka”, „ministrant”. – Modlitwa: <i>Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...</i>	P: – wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej; – wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem.

				PP: – poznaje znaczenie uroczystości Bożego Ciała – znak obecności zmartwychwstałego Pana i dzielenia się z ludźmi wiarą; – opowiada o tradycjach związanych z tą uroczystością; – uczy się modlitwy: <i>Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...</i>
	tuż przed końcem roku szkolnego	56. Wakacje – Królestwo Boże pośród nas	– Konieczność wierności Jezusowi i Jego przykazaniom. – Waga codziennej modlitwy i cotygodniowego uczestnictwa we Mszy Świętej w roku szkolnym i w wakacje. – Wakacje – okazja do budowania i szerzenia Królestwa Bożego.	P: – uzasadnia potrzebę regularnego udziału w Eucharystii; – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi; – wyjaśnia, że udział we Mszy Świętej ma prowadzić do dawania świadectwa w codziennym życiu.
				PP: – potrafi wskazać, w jaki sposób może troszczyć się o Królestwo Boże podczas wakacji; – modli się o dobre przeżycie wakacji.